Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

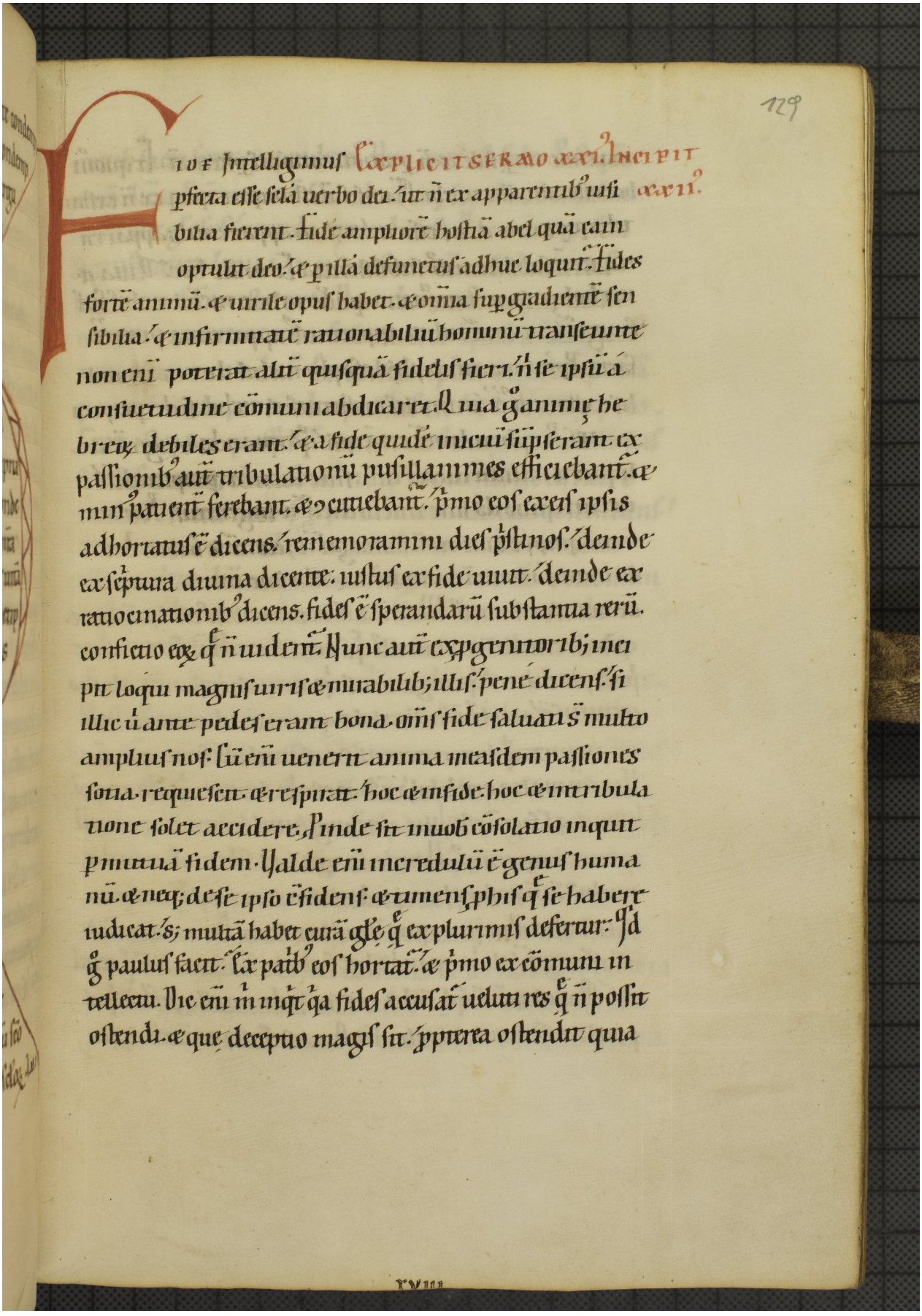

129

Explicit sermo xxi. Incipit xxii.

Intelligimus spiritalia esse sola uerbo dei. ut non ex apparentibus usibilia fierent. fide amplior hostia abel quam optulit deo. et per illa defunctus adhuc loquitur. fides forte animum. et utile opus habet. et omnia supergradiente sensibilia. et infirmitate rationabilium hominum transeunte non enim poterat alius quisquam fidelis fieri. nisi se ipsum a consuetudine communi abdicaret. Quia ergo animi hebetes debiles erant. et a fide quidem nichil sumpserant ex passionibus autem tribulationum pusillanimes efficiebantur. et minus patienter ferebant. et murmurabant. primo eos extollit ipsis adhortatus et dicens. rememinimini dies pristinos. deinde ex scriptura diuina dicente. iustus ex fide uiuit. deinde ex ratiocinationibus dicens. fides est sperandarum substantia rerum. conflictio ex eo quod non uidentur. Nunc autem ex progenitoribus incipit loqui magnus ubique et mirabilibus; illis. pene dicens. si illic unam ante pedes erant bona. omisso fide saluari multo amplius nos. Cum enim uenerint anima mea sedem passiones fortia. requiescent. et respirant. hoc et in fide. hoc et in tribulatione solet accidere. Unde sit nunc consolatio inquit per mutuam fidem. Valde enim incredulum est genus humanum. et neque de se ipso confidens. et tumens sapiens quod se habere iudicat. sed multam habet curam gloriae quae ex plurimis deferatur. Quod quidem paulus facit. ex patribus eos hortatur. et primo ex communi intellectu. Dicit enim in magna fides accusatur uelut res quae non possit ostendi. et quae deceptio magis sit. propterea ostendit quia